

vychází v pondělí
19. března 2007

č. 15

ročník III, 2006/2007, č. XV, ISSN zatím nepřiděleno
prkotiny@seznam.cz

vychází s laskavým svolením p. t. ředitelství ZŠ

Akurátní prostomyslné návrhy nových slov aneb Jazykový purismus opět mezi námi

křída – tabulepiš
televize – čučbedna
laser – svítapaprsek
cigareta – vdechnifujkouř
terorista – píppípbumák
basista – hlubotónák
auto – čtyřkol
kánoe – plavačka
telefon – voláč
družice – světovědka
chat – svšemikec
balón – kopkoule
gramofon – deskopřehrávač
televize – obrázkohled
rádio – dálkozvukochytač
vegetarián – chroustozeleninovač
sejř – mincokuř
roláda – zatočenec
hodiny – časoměr
video – kazetovač
golf – míčkobřink
automobil – benzinožrout
baseballista – odpáلكovač
radiátor – vytápěč
kalhoty – dvoukročník

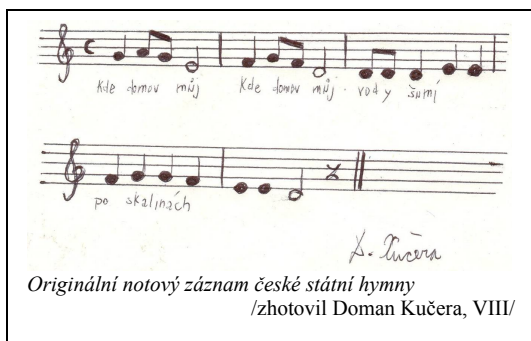
/Josef Kubeček, Michal Pazdera, Marián Kowalczyk,
Marie Chládková, Hana Cukrová, Klára Kvapilová,
Vojtěch Kvapil, Pavel Kalodá, Adéla Jašková, všichni VIII/

Jazykový purismus – brusičství – se v Čechách uplatnil např. v 17. století (Václav Jan Rosa) či v době národního obrození (Jan Václav Pohl). Označuje úsilí o čistotu národního jazyka, vymýcení cizích slov, vazeb a prvků a jejich nahrazení domácími variantami (klavír – klapkobřinkostroj, kapesník – nosočistosmrkoplenu ad.).

Karkulka a trpaslík /smíchané pohádky/

Byla žila jednou jedna Červená Karkulka. Ta jednou na procházce za babičkou potkala trpaslíka. Trpaslík si zpíval: „Hej hou, hej hou – trpaslíci dou – je nás sedm – a jdem kopat do uranového dolu.“ Karkulka se zeptala: „Proč zpíváš o sedmi trpaslicích, když jseš jenom jeden?“ Trpaslík neodpověděl, jenom se svalil na zem a plakal. Po chvíli se trochu uklidnil a odpověděl: „Všichni umřeli na radioaktivitu.“ Karkulka od trpaslíka odskočila. Až teď si všimla nazelenalé záře vycházející z trpaslíka. Trpaslík se znovu rozplakal, a tak Karkulka raději utekla. Ani si nevšimla, jak ještě trpaslíka sežral vlk. A od toho dne v lese pobíhá radioaktivní vlk, a jestli neumřel, září v něm dodnes.

/Vojtěch Bekárek, VII/

Originální notový záznam české státní hymny
/zhotovil Doman Kučera, VIII/

Žákovské výroky 2006-2007

Otázka: Jak se nazývá živý obal Země? Odpověď: Máme mnoho obalů. /Petr, VI/
Dům měl tři části – spárna, dobytek a sklad. /Václav, VI/
Lincoln v mládí studoval právníka. /Jan, IX/

Dívka a mladík

/Hana Cukrová, VIII/

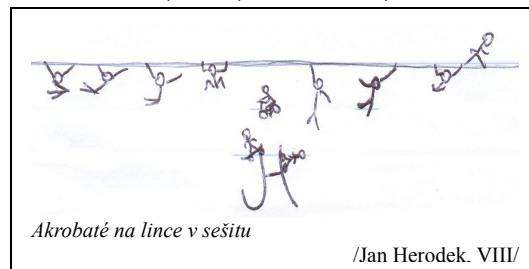
Seděla dívka seděla na milého hleděla Věděla dívka věděla že jeho srdce neměla

Mýlil se milý mýlil že dívku nepolíbil Sílil milý sílil dívce se moc líbil

Měli svatbu měli vždyť to oba chtěli Kostelní zvony byly dlouho spolu žili

Postel (Mé oblíbené místo)

Samozřejmě mám hodně míst, kde se cítím dobře a na která ráda vzpomínám, ale přece jenom mé oblíbené místo je postel. Dříve tomu tak nebylo, ale čím jsem starší a mám víc a víc povinností, už si vážím každé volné chvíle, kterou mohu strávit v mé milované postýlce. Celý den se těším, až půjdu spát. Zachumlám se do měkoučké peřinky a uléhám s pocitem, že si

Akrobaté na lince v sešitu

/Jan Herodek, VIII/

Příběh na jedno písmeno (nedokončený)

Piráti přichází po přílivu, protože pramice Perla připlouvá po průplavu pro prokletý poklad. Pěkný pirát pije pivo, průhledná pěna piva pomalu padá po plácače. Pootevírají poklad pana piráta pilotní pěkné pramice. Pískem pokrytý poklad...

/Zuzana Matulová, Mariánka Chládková, VIII/

Žákovské výroky 2006-2007

Pohřbívání v neolitu: upálili ho, zakopali a poslali po vodě. /Patrik, VI/
Emancipace je boj o ženy mezi muži. /Matěj, IX/

Mobil je můj nepřítel

Mobil je velmi zbytečný, ale má ho každý. Každému jednou zazvoní v hodině a hned za to musí být po škole. Kdyby ho nikdo neměl, tak nikomu nebude zvonit a nikdo by pak po škole nebyl. Mobil je můj nepřítel proto, že škodí zdraví. Za nějaký čas se stejně každému rozbije a je drahý. /Silva Pokorná, IX; Mári Kořenková, IX/

Obchodní dopis Dalibora Matějky, IX

VĚC: Stížnost na prkénko

Oznamuji vám, že jste mi poslali vadný výrobek č. 728513. Jedná se o prkénko na záchod. Jde o to, že prkénko je velké a nesedí se na něm pohodlně. Nejspíš jste mi poslali velikost XL, ale já jsem si objednal velikost L. Děkuji za okamžitou odpověď, u níž bude přiloženo správné prkénko. Vše zaplatím dobírkou a staré prkénko si nechám. Asi si ho pověším na zeď. S pozdravem Matějka D.

Závět'

Já, Tereza Palásková, narozená 3. listopadu 1991 ve Šternberku, odkazuji svoji zahrádku mé nejdraší vnučce Filoménce a sadu závodních autíček paní Ludmile Kropáčkové, mojí sousedce. Dále odkazuji všechny mé kočky a pejsky bezdomovcům u nádraží a nakonec svoji protězu mému synovi. Palásková

Γασιλκδφρο α δαλ Γρτρ ο (podpisy svědků)

František pro Václava

Vašíku, prosím tě, neper se a nenech se vyprovokovat, ještě bys mohl dostat trest nebo poznámku a mohl bys přijít k úrazu a měl bys problém. Vykašli se na někoho, kdo se tě snaží vyprovokovat. (PS: Dovolil jsem si opravit 8 chyb.)

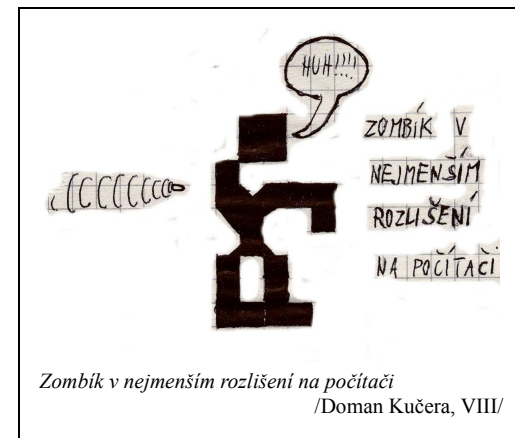
Václav Františkovi

Františku, neměl by ses prát, protože bys mohl přijít k úrazu a dostat poznámku. Můžeš někomu vybit zuby. Když se pereme, nevypadá to hezky. (PS: Dovolil jsem si opravit rovněž 8 chyb.)

/Václav Ševčík, VI; František Večeřa, VI/

Žákovské výroky 2006-2007

Znáte nějaký romantický děj? – Láska. /Ondřej, IX/
Děvčátko objalo otce skrz krk. /Denisa, VII/
Soudec v první republice určil prezident, oddělat ho mohl jen kárný senát. /Marie, IX/
O pár hodin později našla protichemická jednotka tři mumifikovaná těla. Byli to Mulder, Scullyová a Moore. Mulder a Scullyová to přežili. /Jana, IX/
Argot je mluva společenské splodiny. /Veronika, VIII/

Zombík v nejmenším rozlišení na počítači

/Doman Kučera, VIII/

Kolektivní životopis dvou velmi kreativních žáků IX. třídy

Já, František Vomáčka, jsem se narodil 8. 11. 1991 v Opavě, nyní bydlím v Praze. Moje matka mě opustila v pěti letech a poté se mě ujala pěstounská rodina. Matka pracovala u technických služeb v Praze. Matka je v penzijním věku – nepracuje. Otec je 3 roky po smrti. Pracoval jako čistič dobytka a také v Temelíně.

Bohužel nemám základní vzdělání. Vzdali to se mnou v první třídě, když jsem bouchl paní učitelku kladivkem do hlavy. Od roku 1970 jsem po vzoru otce také pracovat v JZD jako čistič dobytka.

Mám řidičský průkaz na traktor, motocykl a kapitánské zkoušky. Jsem absolutně neschopný.

Můj zdravotní stav je výtečný.

/Jan Buka, IX; Dalibor Matějka, IX/

Náš byt /společné líčení/ aneb kde všude bydlí naši žáci

Náš byt je úplně obyčejný a nudný. Jakmile otočím klíčem u dveří, otevřou se a mě zahrne libá vůně domova. Všude po zemi jsou rozházené boty. V rohu místnosti čekají přeplněné koše s prádlem. Můj pohled zabloudí do míst, kde je spíž, a uvědomím si, že je jako obvykle prázdná. Poté projdu po dvacet let starém koberci. Úprkem před psem kloužu po koberci až k dveřím od mého pokoje. Jako obvykle klika zavrzá, až to bolí v uších. Uchopím kliku a jedna polovina mi zůstane v ruce. Jakmile otevřu dveře, obklopí mě vůně starých „vepříků“. V pokoji mě přivítá zdánlivě nekonečný nepořádek. Rukou přejezu všechny své plakáty a jsem šťastná.

(Marie Chládková, Josef Kubeček,
Klára Kvapilová, Jan Herodek, Hana Cukrová,
Sára Kalodová, Vojtěch Kvapil, všichni VIII)

Variace na Básníky, kterak přicházejí o iluze

Rozvoj naší (základní, oranžové, úžasné, malé) školy (sv. Voršily) probíhá přes některé (malé i velké, nepodstatné, viditelné) neúspěchy a (nepříjemná, zanedbatelná) zpomalení podle (ředitelova, stanoveného) plánu. Nadále chceme (neustále) naplňovat (stanovené, předsevzaté, klíčové) cíle vzdělání – učit se jednat, poznávat a být. Díky (velké, nemalé, skvělé) iniciativě (našeho schopného, zkušeného, závodního) vedení i (manuálních, zkušených, obětavých) pracovníků jsme (předem) stanovené (i dané, vysoké) cíle (bez obtíží) zvládali, a to i v (těžkých, zhoršujících se, nepříznivých, tíživých) podmínkách (dlouhé, zásadní, větší) přestavby (již tak dost moderní) školy.

/kolektiv schopných stylistů IX. ročníku
Jan Buka, Michal Cukr, Jan Dostál, Iveta Dostálová,
Veronika Schmidlová, Jan Ševčík/

Žákovské výroky 2006-2007

Kanada je hodně vývojový stát, pěstují se tam obilniny a dobytek. /Jaroslav, VII/

Co je interview? – Druh internetu. /Jiří, VIII/

V této knize jsou obsaženy povídky z Prahy na Malé straně. /Zdeněk, IX/

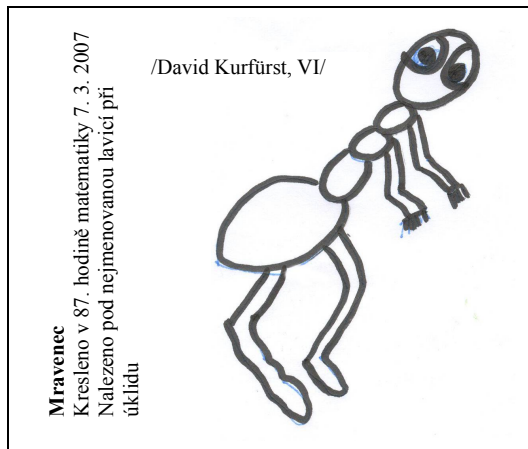
Babička svatého Václava je Adam. /Patrik, VI/

Historické prameny jsou hmotné a tekuté. /David, VI/

Zahrada (líčení)

Když vcházím na zahradu, často mě hned na prvním metru podkopne studna. Zanádvám si a v domnění, že už se mi nic nemůže stát, jdu dál do zahrady. Spokojeně si jdu alejí stromů, když najednou BUM, bouchnul mě strom a z něj padá veverka, která na mě nejspíš chce spáchat atentát. Srabácky se běžím schovat do domu.

/Jan Herodek, VIII/

/David Kurfürst, VI/

Pedagog ve výslužbě odpovídá

Co byste dělal, kdyby Vám před domem přistáli Marťani?
Co já, ale co oni! Nám nezvoní zvonek.

STARÉ MĚSTO /Pohádka o zatoulaném písmenku/

Byla jednou jedna písmenka, která skládala slovo, věty, souvětí... Jednou se sešlo 10 písmenek a ta se seskupila k sobě. Dohodly se, že první bude S, druhá T, třetí A, čtvrtá R, pátá É, šestá M, sedmá Ě, osmá Š, devátá T a desátá O. Vzniklo z toho STARÉ MĚSTO. Tímto názvem pojmenovala jedno město. Jednou se stala taková hrozná věc. M se urazilo na ostatní písmena. Rozhodlo se, že chce být v názvu jako první. Jenomže písmenka také nechtěla ustoupit, a tak se písmeno M rozhodlo, že odejde. Písmenka M přemlouvala, prosila ho, aby neodcházel, jenomže písmenka M už mělo věci sbalené v kufru a letenku koupenou až na Madagaskar, kde mohlo být na počátku názvu. Ze STARÉHO MĚSTA vzniklo STARÉ ĚSTO. Písmenka poprosila aspoň písmeno T, aby se k nim přidalo. Název teď tedy zněl STARÉ TĚSTO. Pan primátor ale takový název zrušil a město se už nijak nejmenovalo. Dal tento název obchodu, kde se vyrábělo těsto. Jenže obchod ztratil zákazníky! Každý si myslel, že tam opravdu prodávají staré těsto. Písmenka byla moc smutná. Jednou k nim přijela návštěva. A víte, kdo to byl? Jejich kamarád, písmenka M. Písmenka byla moc ráda, že ho vidí. M si stěžovalo na Madagaskar. Prý ho ostatní písmenka zlobila, a proto se vrací zpátky. Písmenka znovu vytvořila název STARÉ MĚSTO a mohla se vrátit do názvu města. T odjelo do Tábora a lidé si znovu od prodejců kupovali těsto. Takže nakonec všechno dobře dopadlo. M už na písmenka nebylo zlé a bylo rádo, že má takové dobré kamarády jako S, T, A, R, É, Ě, Š, T a O.

/Ludmila Ryliaková, VII/

Strašidelný dům

/Vojtěch Kvapil, VIII/

Na konci tmavé aleje za vysokou, hložitou porostlou zidkou se ve svitu měsíce k nebi tyčí vysoký věžatý dům s úzkými tmavými okny. Mrtvolně bledá oprýskaná omítka se matně leskne a na trávníku vytváří tajemné obrazy. Uvolněné okenice a polorozpadlé těžké dubové dveře vydávají ve větru kvilivý zvuk. V přizemí se za nimi rozprostírá tmavá vysoká síň s rozpadlým točitým schodištěm obaleným hustými pavučinami. V mdlém měsíčním svitu ze zaprášených zdí na přichozí shlížejí z obrazů pronikavými zraky bývalí majitelé. Chřestivé zvuky, které vydává těžký kovový lustr, naplňují celý prostor. Po kamenné, mechem porostlé podlaze občas přeběhne pišticí stín ...

Sutkak

Je rostlina podobná kaktusům z komixů. Je velká, zelená, má v sobě hodně vody, ale nemá trny. V noci, když její masožravá část usne, ožirají ji pískomilové. Délka života této rostliny se odhaduje na 10 let. Tak dlouho trvá, než ji pískomilové sežerou. Tato rostlina může žít pouze v podmínkách chladných a vlhkých. Nejlepší podmínky pro ni jsou na Antarktidě.

/Jan Herodek, VIII/

Je to druh exotické rostliny. Kvete v podzimním období. To je v listopadu, prosinci. Jeho květy mají fialovou, oranžovou nebo červenou barvu. U nás se pěstovat nemůže, protože potřebuje celoroční vysoké teploty. Můžete se za ním vydat do Afriky. Stojí za to ho vidět. Je to opravdu překrásná rostlina.

/Aděla Jašková, VIII/

Óda ČJ

/Josef Kubeček, VIII/

Český jazyk je hezký předmět
těším se na něj jak medvěď na med
Baví mě to převelice
až mám z toho modré líce
Pan učitel si mě pořád dobírá
když s námi slovesa probírá
Probíráme také skladbu vět
v pondělí máme český jazyk na devět
Český jazyk se mi převelice líbí
touho po něm ve mně den ode dne sílí
na jeho učení vynaložím veškerou pili

A takto končí moje slavná óda
asi si mě pan učitel podá

Hurvínek

Jmenuji se Hurvínek. Narodil jsem se 21. října 1936 v Praze. Maminku jsem nepoznal. Tatínke se jmenuje Spejbl a je zaměstnan v divadle. Mám sourozence Žeryka - psa. Studuji na základní škole. Dosáhl jsem však mnohého úspěchu. Natočil jsem CD Hurvínkova diskotéka a stále pracuji na dalších dílech seriálu Spejbl a Hurvínek. Jsem vynalézavé dítě a hodím se na všechno. Jsem úplně zdravý.

/Veronika Bergerová, IX/

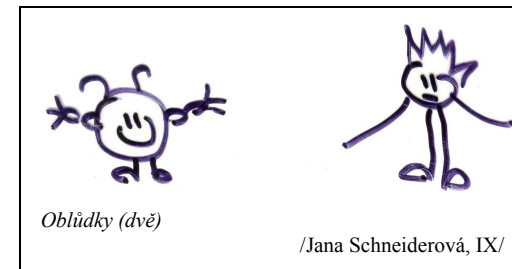
Lamentatio rusticana

/Martin Strakoš, VII/

Mně je tak líto, že jsem si místo čtení v sešitu zeměpisu hrál s mobilem! Byl jsem nezodpovědný a měl jsem zastřenou mysl. Už to nikdy v životě neudělám, protože se asi teď propadnu hanbou, že jsem to udělal. Ani nevím, proč jsem to udělal, ale teď už bych to neudělal. Nebezpečně si zahrávám, že mi ho někdo zabaví nadobro. A to si nemůžu dovolit. Teď se asi propadnu hanbou a je mi do breku. Vyplyvá z toho, že už to neudělám. A budu si místo toho čist v zeměpise. A před nějakou jinou hodinou si budu čist v jiném sešitě.

Žákovské výroky 2006-2007

Státní území je ohraničeno vymyšlenou čarou. /Zdenek, IX/

Vtipná matematika

Jednou Běda objevil v brazilském pralese neznámý indiánský kmen Hašaširů. Jeho příslušníci uměli počítat jen do pěti a v jejich jazyce také byly názvy pouze pro jedničku, dvojku, trojku, čtyřku a pětku. Běda si ty názvy zapsal: LALA, MEME, ŠÍŠI, KOKO, BUBU a TYTY. Jen nevěděl, co které slovo znamená. Pomoz Bědovi doplnit českou-hašaširský slovníček, když víš, že ŠÍŠI krát ŠÍŠI je LALA, ŠÍŠI plus ŠÍŠI je LALA, TYTY krát LALA je TYTY a BUBU plus ŠÍŠI je KOKO a MEME je větší než KOKO.